

Előfizetési feltételek.

Évesz évre . . . 5 ft — kr.
Félévre . . . 2 ft 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
segi jegyzők és tanítók
része egész évre 3 ft.
Halmérők és korcsmá-
rosok részére az »Halmérők
Közlönyé«-vel együtt
egész évre 4 ft.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközölendők.

Egyes számok 10 kr-ával
kapnának a kiadónál.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E.

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
több-szoriért 1½ kr. fi-
zendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
kötetes díjkezelésben
részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. l. em.)
küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főter, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magyar Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

A közgazdaság érdekében.

Nincs talán ez idő szerint semmire nagyobb szükségünk, mint mezőgazdasági viszonyaink fejlesztésére.

Egész államiságunk és társadalmunk erőssége és fejlettsége mint anyagi alapra, a mezőgazdaságra van építve, mert földmivelő ország vagyunk, hol a megélhetés eszközeit első sorban nem az ipar, nem a kereskedelem, hanem a mezei gazdaság, a földmivelés állítja elő.

Ily viszonyok között valóban csodálatosnak tűnik fel, hogy a földmivelés ügye, a mezőgazdaság mégis majdnem a legelhagyottabb tér.

Iparunk fejlesztése, kereskedelmünk felvirágzása nagy gondunkat képezi, — de a mezőgazdaság érdekében kifejtendő munkálkodásunk az első lépésnél rendszerint megreked.

És e megakadályozáson még csak nem is törődünk, azt gondolva, — hogy hiszen rá érünk még, a föld pedig addig is meghozza termését, a megélhetést biztosítani, míg mi egy lépéssel előre menni rá szánjuk magunkat.

Igy stagnál nálunk is sok nemes törekvés, mely ez ügyben oly lelkesen lett felkarolva.

A vármegyei hitelszövetkezet megteremtése annyi időközön át képezte annyi eszes fő gondjának tárgyát, s mikor a megvalósulás felé az első lépés megtétele, — ismét csak megállottunk pihenni, s vagyunk e tekintetben ott, hol voltunk évekkal előbb.

Óhaj volt, s maradt óhaj, melynek, mint valóságnak képét, még a messze jövő ködében sem látjuk.

A járási gazdasági egyesületek s hitelszövetkezetek eszméje, mely szintén annyi hévvel indult a megvalósulás felé, hasonlóképpen maradt ott, ahol volt. Óhaj volt — és maradt óhaj.

Mintha a levegőben volna valami, — mely minden eszmé megvalósulásának útját állja.

Megindulni tudunk és szerencsésen el is jutunk az — alakuló közgyűlésig, de innen azután tovább egy lépést sem teszünk.

A közügyek érdekében beszélni, írni, mulatni, néhány frtot áldozni, tintát, tollat, papíroszt, nyomdafestéket koptatni, alakuló közgyűléseket tartani már megszoktuk, de tenni — no azt még nem.

Szóval ma még csak az alakuló közgyűlések idejét, de nem a lettek idejét éljük.

A megyei gazdasági egyesület a többihez hasonlóan szintén nem lépett maig sem a tettek mezejére. Közönségünk indifferens, saját érdekében kellene pedig tömörülnie, mert az egyes soha nem képes annak kivételére, mit egyesült erővel elérni lehet. Az egyesület vezetőinek kell tehát a saját érdekét be nem látó közönséget felrázni tétlenségéből s oda vinni a tettek mezejére, hol mindenki dolgozik és fárad a köz- és magánjog érdekében.

Száz és száz tér van, melyen az egyesület munkásságát kifejtheti s melyeknek mindegyikén a köz- és magánjog előmozdítására fog fáradozni, hogy ezáltal, melyet

a mezőgazdaság felvirágzásában, a földmiveléssel foglalkozó birtokos osztály és földmivelő nép anyagi helyzetének javításában tűzött ki magának.

És a gazdasági egyesület vezetőinek e téren a munkát kezékből letenni nem szabad, mert különben itt is jogos lesz azon szemrehányás, hogy annyi és hosszú vajudások után eljutottunk egész az — alakuló közgyűlésig, de onnan azután egy lépéssel sem tovább.

A mezőgazdaság egyik eddig elhanyagolt feltétele a munkás népnek folytonos munkával való ellátása is.

Kiseb birtokos parasztagdánk annyit nem termelhetnek, mennyi egész évi existenciájukat biztosítsa, tehát a földmivelésen kívül is munkára vannak utalva. E munka pedig a szorosan vett ipar köréből már a kellő előkészület s gyakorlat hiányában sem vehető, hanem a földműves nép életmódjába beillő kell, hogy legyen. E munka szükségét az anyagi vagyon kicsisége igazolja, idejét pedig a külső munka megszüntése a téli időszakra helyezi.

És mert e téren eddig semmiféle intézkedés nem történt, nap-nap után vándorolt ki a munkáskéz, itthagya kicsiny vagyonát, az ígéretek eldorodójába, Amerikába.

Ha pedig a munkáskéz kivándorlása tovább is így tart, hova fog jutni a mezőgazdaság, egész államiságunk és társadalmunk ezen alapvető bázisa — megmondani nem nehéz.

TÁRCZA.

FERJHEZ AKART MENNI.

Lita M. Mariska.

Kedves Iónkám!

Hogy én vagyok a föld legügyetlenebb teremtese, s hogy most sem ragyog »karika-gyűrű-ujjamon, semmi sem juttatja annyira eszembe, mint a farsang Ezek után nem is fogsz csodálkozni, ha én ezt a szép korszakot nem igen szeretem, sőt közeleddé bizonyos »méláság« fog el.

Nem vagyok férj-vadász (bár ebben a betegségben nem tapasztaltad? néha a legesélyesebb lányok szenvednek leginkább). Mondom — nem vágyom mindenáron főkötő alá jutni, de ha mégis akad egy, ki eléggé szép, hogy jól essen így szólni: »Ez völégényem« s e mellett szolid és jómódu, hamar megingatott volna bármely leányt. És? — megingatta a te Katinkádat is.

Hanem azért drága Ius ne gondolt, hogy elégiába szándékszm szedni a »fucs«-ba ment históriát. Legfeljebb az bánt, hogy egy komoly férfi előtt léha, hazugnak tűntem fel. S miért? A fenti okból. Egy azonban vigasztal, Isten a tanom, hogy én nem törekedtem meghódítására. Nem fáradtam érte s ez az oka, hogy nem is tudtam megbecsülni.

Szegény nagynéni. Képzem azóta mennyire megváltoztatta nézeteit, az okos Katinkáról. Mosolyogva fogsz felkiáltani: »Ahá! a re-

gény első szála a nagynéninél szövdöttek« s én hajlandó vagyok csakugyan hinni, hogy az unokahugok, kik nagynénikhez utaznak, okvetlen ki vannak téve holmi historiáknak, s míg ezt esetemből megállapíthatnád, addig is kijelentem, hogy még soha oly jól nem mulattam, mint tavaly nagynéninél, a hol ezen multságokban elmaradhatatlan társnőm volt Emike, nagynéni testvérénél szép és okos leánya.

Emike csakhamar beavatott boldog szivecskéje legédesebb titkába, s kérdelek Ius, hogy viszonoztam-e? Hidd el, ő sem tudott meg többet, mint akkoráig te . . . Már csak azért sem, mert hisz én sem tudtam többet, s nem szeretném azzal gyanúsítani magam, mintha én egy pár kék szem és ragyogó egyenruha veszedelme elől, szöktem volna a nagynénizhez. Azt azonban nem tagadhatom, hogy Emi is tudott valamit »bizonyos« kék szemekről, melyek, ha nem csalódom, tán magának is sok vidám és szomorú percet okoztak! De mit bizonyítva ez? Semmit! Ha nincs célja a szerelemnek, el sem kell ismerni létezését.

Dicselkedhetem is, hogy a legnagyobb közönyre kárhoztattam magam, a legszebb kék szemekkel szemben, soha nem kerestem pillantását, s mégis, ha véletlenül találkozott az enyém-mel: lázt, melegét, dacsot, sőt néha fagyos elhatározásokat idezett elő bennem. Szóval leány, az én akaratos lelkemnek soha nem volt nagyobb ellensége, mint egy pár boldogan ragyogó kék szem.

Beláthatod Iónka, hogy jobban teszi az ember, ha nem kutat és fürkész, hanem felületesek vagyunk a gondtalanságig.

Igy történt, hogy én a nagynéninél folyton mulattam s így történt, hogy György, a jó fiu — tán nem is illene így szólítanom — engem szabadszívű, kedves gyermeknek tartott, kinek érdemes a kedvébe járni, s mint mondá, a világon egyedül álló szíve számára az enyémet megnyerni.

S ki volt ez a György? Egy szép arcú, szentimentális és tulmagas fiatal ember, ki véletlenül mesterségre nézve m. kir. főerdész, miért mi Emikével nem valami szellemesen, rendezesen csak »Jegényé«-nek hívtuk.

Eleinte sokat bosszantott, miféle öntudat ad bátorságot az erdők eme hosszú fiának, hogy szüntelen mellettem legyen, pártfogolja legyezőm és elhalássza másnak tartogatott tánczaimat, azonban bosszuságom csak addig tartott, míg a nagynénitől meg nem kérte kezemet. Nagy álmélkodással ébredtem ama tudatra, hogy mi nem csak arra születünk, hogy tánczoljunk, hanem férjhez-menés is komoly hivatásaink közé tartozik . . . Tüstént megbocsátottam »Jegényémnek« hosszúságát s oly könnyen jegyeztem el magam, mintha egy második négyesre angeagirozott volna.

Képzelted a mamák kellemes meglepetését, mikor Györggyel és nagynéni ajánlólevelével állítottam haza, az előbbi bemutatva, mint a családba honosuló új rokont. Szerencsésen megszerették egymást, s az eljegyzést a közeledő larsangra tűzték ki. György enyelgett, hogy addig ki ne szeressek belőle. S mintha csakugyan valami előérzet lett volna, még leveleiben is mindig a távollét veszedelmeire célzott, én azonban megnyugtattam, s hogy a viszonyt még szoro-

Nyilatkozat.*)

Becses lapjának folyó 1894. évi 22 dik számában foglalt »két gyűlés« című vezércikkében Dobsina város közigazgatása és hatósága ellen Kubinyi Géza, megyebizottsági tag által oly vádak emeltek, melyek teljesen alaptalanok és a valóságnak meg nem felelnek.

Szigorú vizsgálatot mi is követelünk. Kubinyi Géza urnak vádját a legnagyobb indignációval visszautasítjuk, kijelentvén e helyütt, hogy a törvény engedte lépéseket illene határozottan meg fogjuk tenni.

Kérjük ezen nyilatkozatunkat becses lapjában közzé tenni.

Dobsinán, 1894. évi június hó 1-én.

A városi képviselő-testület nevében:

Szontagh s. k.,
polgármester
Nickl s. k.,
főjegyző.

Magántisztviselők országos nyugdíjintézete.

Minden komolyan gondolkodó egyének törekvése oda irányul, hogy aggkorára nyugalmat és járadékot biztosítson magának úgy, hogy élete alkonyát gondtól menten tölthesse. Szem előtt kell tovább tartani, hogy hány embert ér munkássága közepett baleset, mely megbénítja erejét s családjával együtt nyomorúságnak és inségnek teszi ki.

Ezen tényezőket fontolóra véve, alakították meg a »Magántisztviselők nyugdíjintézetét«.

Jölehet az alapszabályokat a miniszterium csak a folyó év április havában szentesítette, úgy, hogy az egyesület csak az idő óta működhetik szabadon és törvényes alapon, már szépen növekedett a tagok száma és szaporodik folyton, mi javarészt nemcsak a tagok dicsegeteméltő ügybuzgóságának tulajdonítható, hanem azon körülménynek, hogy az egyesület módzata oly előnyös, mint egyetlen más intézeté sem.

Ném szárdékunk az előnyöket itt fejtegetni, kiviláglik az az alapszabályokból, melyeket az egyesület szívesen bocsát az érdeklődők rendelkezésére.

Az egyesület igazgatásában oly egyének osztozkodnak, kik közéletünkben előkelő, befolyásos szerepet játszanak és akik meggyőződve arról, hogy milyen fontos tényező a »Magántisztviselők országos nyugdíjintézete« társadalmi életünkben, azt a jó ügyhöz méltó buzgósággal karolták fel.

Az egyesület célja, miként már a czime is mutatja, az egész ország magántisztviselőinek, illetve a kereskedelmi alkalmazottaknak módot nyújtani arra, hogy nyugdíjat agg korára biztosíthassa, s azért szükséges, hogy épp úgy mint a fővárosban, a vidéki nagyobb városokban is választmányok alakuljanak oly hivatással, hogy a

*) Mult számunkból elkésett, mivel a lap megjelenése után kaptuk. És itt — dacára annak a tapasztalatnak, hogy a postaigénybeni felszólalásunkra fogadatlannak szoktak felelni — kijelentjük, hogy vagy a dobsinai, vagy a rimaszombati postahivatalt a mulasztás vádjá terhelni, mert küönben a Dobsinán június 1-én feladott levél nem jun 4-én, hanem már 2-án kell, hogy érkezzen Rimaszombatra s kézbesítéssel a czimzettnek. Mi pedig e nyilatkozatot jun. 4-én, vasárnap reggel kaptuk meg Szerk.

sabbá tegyem, Emi levelét, egy kisebb borítékba mindig övé mellé csatoltam, ő vitte néki, így beszélgethetett valaki velőlem. Ez időtájt igen meg voltam magammal elégedve, azonban ilus, semmi sem tart örökké.

Egy vasárnap épen a templomból jöttem, mikor élelem hozza a balsors Kálmánt. Pardon a legnagyobb ellenségem! Egyenesen felém csörtetett e szavakkal:

— No nem hittük volna, hogy ilyen sokáig távol maradjon.

Ugy kell lenni, hogy négy hónap csakugyan hosszú idő, mert azon kaptam magam, hogy el-lágyulva gyönyörködöm az eltagadott kedves arcban, azonban ő bajuszát pödörve mosolygott, s én magamhoz térve, csak könnyedén oda vettem:

— Hát ha örökké távol maradtam volna!

— Hallottam valami ilyent — felelte. Ettől fogva mindig mellettem volt.

Mondhatom, következetessége szerelmi dolgokban fabatkát sem ér. Ez volt életem legostobább ideje s azt hiszem, ha előlről kezdhettém, újra így lennék! Menyasszonyságom tudatában nem volt erőm ellenállni az együttlét egyszerű, édes örömeinek.

Pedig a farsang már közeledett; György annyi vágyggyal emlegette; s mig otthon stalfirungom nagy zajjal készült, én hosszú sétákat tettem Kálmánnal. Az orvos rendelte, t. i. a sétát. Nagyon halvány kezdtem lenni.

Kálmán azt mondta: »szerelmes a menyasszony«. Nem tudom, ha mi lányok (én különben nem is szoktam) kacérkodunk, mennyire

környékbeli magánhivatalnokokkal ismertessék a nyugdíjbiztosítás előnyeit és híveket, illetve újabb tagokat szerezzenek.

Az alapszabályok szerint 35—40 éves tagok csak ez év végéig, 40—50 éves tagok pedig az alakulástól számított 6 hónapon belül, tehát csak e hó végéig vehetők fel, mely körülményt az érdekeltek figyelmébe ajánljuk.

A főváros nagyobb czégei anyagilag is pártolják az egyesületet, alapító- és partolótagokként lépve az egyesület kötelekébe.

A nemes czél iránti tekintetből kívánatos volna, ha a vidéki czégek követnék e szép példát.

Nagy hangverseny Rozsnyón.

Folyó hó 7-én Rozsnyón a legválogatottabb művészi erőkből álló társaság hangversenyzett a városháza nagytermében.

Abrányiné Wein Margit a m. kir. operaház elsőrendű énekesnője (ezt garantirozzuk) Bürger Zsigmond tanár, a m. kir. opera első cello-művésze, Poldini Ette zongoraművész és Abrányi Emil, a költő, szereztek teljes 2 órán át olyan műfelvezetést, melyre egy kis vidéki városban csak ritkán lehet alkalmat találni.

Es ennek dacára is a terem csak egy kongott az ürességtől s ha a hangverseny a műbees szempontjából a legmagasabb színvonalon állott, a látogatottság tekintetében teljes kudarcot vallott. A kilenc páholy, két oldalszék sor, az első és második sor valahogy megtelt, de ezentul kezdődött egy sivár üresség, amelyet a diákjegyes társaság enyhített.

Sok előkelő városi család tüntetőleg távolmaradt. Az est fényét azonban emelte, hogy Hámos Lászlóné ő méltósága, a művészetek lelkes pártfogója több megyei előkelőséggel megjelent. A vendégek közt ott láttuk Sziklay Gézánét, a polgármester nejét, Mariássy Gézánét családjával, Mariássy Barna családját, Maurer, Slosser, dr. Gutlohn, Weisz, Szántó és sok más család, Daczára azonban a kisszámú közönségnek, mit annak tulajdonítunk, hogy a hangulat nem volt illetékes egyének által előkészítve a közönség körében, dacára hogy a művészek tapsokon kívül alig kaptak valamit, dacára, hogy a bájos Wein Margit még csak egy pár frtba kerülő rózsacsokrot sem kapott, a szereplő művészek mégis a legjobb hangulatban játszottak ély szerepüket és jókedvükkel majdhogynem tüntettek.

Az est hősnője persze Abrányiné volt, ki bájos, könnyed alakjával, rendkívüli sikkes megjelenésével az első pillanattól fogva meghódította a közönséget, mely minden énekszámát riadó éljennel és élénk tappsal kísérte.

A szevillai borbély nagy áriájával elragadt s a behízelt gyengédség, az élénk színezés, az érzelme hosszú skáláinak mesteri kifejezőjének tartjuk Abrányinét, s a hogy dalaiból kiáradt az érzés, annak minden árnyalata ott ült a kitűnő művésznő arcán is.

Nagy hatást ért el »Az ibolya« s Drungheczimű dalokkal, amely utóbbit olasz szöveggel énekelte. A »Bajazzo« operából a »Madárdal« művészi trilláival fejezte volna be műsorát, a lelkes közönség azonban hallani akarta még és ráadásul még pár magyar népdalt énekelt. Elismerjük, azt, hogy operanékesnő nagyrészt nem tud magyar népdalt routinlan énekelni. Abrányiné úgy látszik, hogy kivétel, — mert egyik dalát a

veszélyes, hogy azonban ez a férfi az volt, határozottan mondhatom. Egy este aztán nem ismert határt. Hideg, sőt daczos akartam lenni, ő kedves maradt, vitatkoztam, meggyőzőtt, czivakodtam és kibékített, szóval, mosolyogva kobozta el minden fegyverem. Most magam is mosolygok, úgy tetszik, mintha ez neki igen könnyen sikerült volna.

Csillogó, mély tűző szemeivel folyton kísérte, sugarai átölelni látszottak, a mint végig pillantott rajtam, már izgatott lettem, helyemet nem leltem.

Másnap két fényképet cseréltem ki. Az új kép feszesen tapadó egyenruhájában oly jelenségnek tetszett, mint egy — princez! És ez nap érkezett meg György vőlegényi ajándéka is, csinos ékszer-garnitúra. »Ez csak előfutár, nem-sokára én magam is stb.« — írta.

Megrémültem. Éreztem, hogy nem vagyok a régi, s elragadtatva így válaszoltam Györgynek:

— Gyöngvéseged igazán meghatótt, oly boldog és izgatott vagyok, jöjj minél hamarabb. Milyen is az élet! Hatalmába kerit — ime a mámor, s édelgünk — csalfa képeken! Hű Katinkád!

Nem tudom mennyire elégitette ki Györgyöt ez a levél s mit értett meg e sorokból, az áll, hogy nagyon vágytam Eminek irni.

— Kedvesem — kezdtem őszinte hévvel, hogy a dolog prózai részén tulesünk. Tudatom, hogy »Jegye« ma csinos ékszereket küldött, s a fontos dolog a farsang első napján fog megtörténni, hanem ezek mind nem érdekesek, sokkal érdekesebb — a többi!

»Hm, hm, hm« cziműt úgy énekelte, hogy bátran versenye kelhet Blahánéval.

Bürger cello játéka a legművészebb, mit e zsánerben képzelni lehet. A lelket, szívet reszketésbe hozó mély érzésű hangokat és a kitűnő jókedvet egyenlő élénkséggel adja elő. Sok tapsot is vitt magával emlékül.

Poldini nagy technikával rendelkező zongoraművész, ki az ének és cello számokat kísérte s olyan kísérőnek bizonyult, mint ritka más.

Abrányi Emil is sok élvezetet szerzett »Kossuth sirja« című költeménye előadásával. Gyönyörű, lélekemelő vonásokkal rajzolja a költő, melyik sir lehet a Kossuthé a sok között! A költői ihlettséggel megteremtett mű szerzőjében találta persze a legjobb interpretátort. A költő előadását lelkes éljen kísérte.

Mielőtt tudósításunkat lezárnók, a hangverseny sikertelenségeinek okait fűrksézve, véleményünket nyilvánítjuk, hogy nagyobb szabású hangversenyek rendezését vagy testületekre, vagy hírlapokra kellene bizni, mert csak ezek képesek a művészi erőnek megfelelő műpártoló közönséget sikerrel összehozni, a művészeknek kellő fogadtatást, kellemes tartózkodást és kitüntéseket szerezni.

H I R E K.

— Kormány és egyházpolitika. A Kluen-kormány nem volt képes megalakulni s maig még mindig úgy vagyunk, hogy nincs kormány, mely a szabadelvű reformokat megvalósítaná. Talán, mire lapunk napvilágot lát, a táviró huzalai értesíteni fognak az új kormány megalakulásáról, mely hogy a reform hive legyen, igazán óhajtuk.

— Mészleányi a szatmári püspök pár napig az elmúlt héten Schopper püspök vendége volt Rozsnyón. Aligha tanácskoztak azon, hogy a polgári házassági javaslatot másodizben a főrendiházban megszavazzák.

— Osztálymérnökségünket megszüntetik. A magyar államvasutak igazgatósága elhatározta több osztálymérnökség, köztük a rimaszombatinak is megszüntetését. Erre a valóban szerencsétlen gondolatra a személyzet és költségtakarítás viszi, megsokszorozva és nehezítve a fennmaradó osztálymérnökségek feladatát és munkáját. — A rimaszombati osztálymérnökség a miskolcziba lesz beolvasztva, és az osztálymérnökség egész személyzete átvándorol Miskolcra. Persze ez az intézkedés Rimaszombal érdekeit is nagyon érinti, mert egy csomó tisztviselő hagyja el a várost s a vidék vasuti érdekeit is jobban látjuk kielégítve a statusquo által. — Valóban csodáljuk, hogy városi hatóságunk nem kíséri éberan az ilyen intézkedéseket s azonnal nem teszi meg a kellő lépéseket, hogy legalább Rimaszombatot ne rövidítsék meg ilyen intézkedésekkel. Elvégre is Rimaszombat megyei székhely, s furcsa állapot, hogy a vasuti igazgatóság ezt nem respektálja. Nem valami hízelgőnek találjuk Rimaszombatra nézve hogy míg más megyei székhelyek nagy harcok után vasuti üzletvezetőséget kapnak, addig megyei székhelyünket még az osztálymérnökségtől is megakarják fosztani. Felhívjuk azért a városi hatóság figyelmét, hogy mozdítson

Összeszedtem minden tehetségem, hogy híven leírjam lelki állapotomat s oly áradozó lettem, mint egy folyócska, mely az első meleg napra elkezd esacsogva zajlani. Hogy teljes legyen vallomásom, így végzem: ő énekelte, s igaz is:

Azok a bájos kék szemek,
Csalják törbe a — leányt.

— Ime itt vannak a drága szemek, vigyázz, ne nézz reájok sokáig, s küld mielőbb vissza, boldog Katinkádnak. Borítékba tettem s »Emi kedves titkáromnak« czimezve Györgyéhez csatoltam.

Honkám, mondhatom oly jól éreztem magam, mint a kinek ideálja, kebelbarátja és vőlegénye van.

Ki is mentem s magam ügyeltem fel ez előkészületekre. Rozi épen a tornác téglakoczkait pirosította, s e mellett mintha ördög bujt volna belé, nagy kényesen énekelte:

Seperjétek a házatok tisztára,
Jön a kőrő, nyikorog a eszámja.

Az am! »Majd a végén, majd a — végén« mint a kis Bibeke szokta kartyázás közben mondani.

Rövid lesznek! Farsang első napján, épen a György tiszteletére készített mazsolás kalácsot szeltem fel, mikor a vonat megérkezett. Hanem a vőlegény helyett, nekem csak két levelet hozott. Emiét vártam, Györgvé ugyancsak meglepett. Tán nem beteg? — kiáltam izgatott kíváncsisággal — tépve fel es szét a borítékot s a következőket olvasom: (Nem hamar fogom elfeledni.)

Kedves Katinka! Igaza van, az élet nagyon

megilletékes helyen minden követ, hogy meg-hisztá a tervbe vet, sőt már el is rendelt át-helyezést.

— **A rimaszombati kath. olvasó-egylet** egy éves fennállása alatt már is szép eredményeket ért el s megmutatta, hogy azok a gyanúsítások, melyek már alakulások a felekezeti beke-mbontásával és a város lakossága példái egytér-tésének megzavarásával vádolták, semmi alappal nem bírnak. Mi az egylet létesítésekor megmon-dottuk véleményünket s nem helyeseltük a fele-kezeti különválást, a létjogosultságot azonban — amennyiben az ily egyletek alakulásában egy magasabb szempont megvalósítását, az autonómia felé való törekvést látjuk, már akkor elismertük, aminthogy körülbelül ez alapra helyezkedett a belügyminiszter is, midőn azt mondta, hogy az alapszabályok megerősítésének megtagadására előadott indékok törvényes jogalappal nem bír-nak. Ez ideig az egyesület kötelekbe 191-en iratkoztak be, kik közül alapító 2, pártoló 18, rendes 158, hónapos 6, míg részint eltávozott, részint meghalt 7. Az egylet évi bevétel 1912 frt 83 krt tett. Vagyona 1507 frt 10 kr. miből levonva a 630 frt terhet, tiszta vagyona van az egyletnek 877 frt 10 kr. — Ez ifjú egylet ez évi tavaszi mulatságát folyó hó 4-én tartotta meg a legfényesebb eredménnyel. A közében — melyhez a finom ételeket a faradságot nem ismerő polgárosszonyok kint az erdőn főzték — 200-an vettek részt.

— **A csekekvölgyi vasutól.** A csekekvölgyi vasútépítés-haladásáról a multkor csak röviden emlékeztem meg, ezáltal részletesebb tudósítást óhajtok küldeni a vasuti munkálatok előhaladá-sáról. — A pályatest földmunkálatai az egész vonalon elkészültek, a sínek pedig Pelsőcztől 5 kilométernyire már le vannak rakva, hátra van azonban még 19 kilométernyire a sínlerakás. — A héten már meglett indítva az első anyagvontat. A magas építmények az egész vonalon az összes állomásokon: így Paskaházán, Kun-Tapolczán, Csetneken, Rohfalván, Szlabos-Lehotán már a tető alá kerültek. Az egész vonalon folyó serény munka mellett a vonal folyó évi szeptemberre okvetlenül elkészül és e hónap elején megnyílik és a forgalomnak át lesz adva.

— **Egy kis nemzeti tüntetés.** Megírtam a multkor önöknek, hogy Rozsnyón urnapiját a szokott fényvel ünnepelték meg, s maga Schopper püspök celebrált. Nem emlékeztem meg azonban egy körülményről, a mely nyomban nem is kel-tett feltűnő. — A püspöki palota főtéri frontját ugyanis a nagy nemzeti lobogók majd hogy el nem takarták. — Ez volt a viszhang azokra a ténta foltokra, a melyek a püspöki residentia falát még ma is ékesítik, s melyek a Kossuth-gyász alkalmával kerültek oda a felháborodott tüntetők által. — A püspök most egy tisztán egyházi ünnepen tűzette ki nagy számban a nemzeti lobogókat, hogy nemzeti érzelmeit documentálja, s sokan hajlandók azt a magyarázatot adni, hogy a püspök kész még az egyháznak is nemzeti karaktert adni, de az egyházi elvek-ből nem enged.

különös s néha kegyetlenül — kegyes. Meggátol legjobb szívvél elkövetendő örütségeinkben. Ne várjon rám, nem megyek! Tettem magyarázatát e szavakba foglalom: Kerdezzé meg édes, jó szí-vét, ha egyáltalán van e jogom hozzá? Az ösz-szes szépnemet imádó: György.

Emi levelét akár fel se bontottam volna, egyszerre tisztán láttam vakágomat. Szép »princz«-em fényképe abban a borítékban jött vissza, a melyben én küldtem, ki sem volt vágva, a ragasztásnál kinyílt magától. Lám-lám, az arcz-kepe sem fért a bőribe. Emi így találta, hogy a szemek nagyon »bajosak«, meg hogy öt pecsétet kellett volna tenni ilyen fontos titokra.

Ha már idáig őszinte voltam, miért ne len-nék az tovább is? Tudod Ilus, oly keserves sí-rásra fakadtam, hogy tán még — de nem bizo-nyos — György is megsajnál, ha láthat. Bezár-koztam a szobámba s nem akartam látni senkit. Mamaék azonban látva a dolog állását, bosszu-san így kiáltottak be:

— Ne számárokj többet. Beláttam, igazuk van. Ne haragudjon nagyon reám, mert vannak pillanatok a lányok életében, mikor csakugyan nem érdemlik meg, hogy komolyan foglalkozza-nak velük!

De nini! Mielőtt végkép elérzékenyülnék, engedj, hogy bucsut vehessek. Figyelmeztetek, szerelem nélkül soha se »akarj« férjhez menni, mert ime: az élet nagy változásai, néha a leg-kisebb — véletlenektől függnek.

Csakol: a »bolygó csillag« Katinka.

U. i. S mindezek dacára nem képzeled, hogy jó felesége tudtam volna tenni Györgynek?!

— **Dalárdákat a »Polgári Kör«** ma délu-tánra meghívta kerti helyiségébe »szonnára«. Csak dicsérhetjük a polg. kör elnökségét, hogy ily helyesen fogta fel szerepét a dalárkokkal szemben; — lám, lám, itt is megelőzte a kaszinót!

— **Helyreigazítás.** A nyustyai kisdedővő javára folyó évi május hó 5-én rendezett hangy-verseny alkalmából, utólagosan, a kegyes jót-evők sorába léptek még: nsgs. Fáy Gyula orsz. képviselő úr 5 frttal és tek. Forster Imre úr Rimas ombatból 2 frttal. Midőn a nevezett nemes pártfogóknak a kisdedővő-bizottsága rész-éről mély köszönetemet nyilvánítom, a Tekin-tetes Szerkesztő urat e sorok közlésére mély tisztelettel fölkérem. Nyustván, 1894 jun. 5-én Dr. Bleier Leo, óvodai pénztárnok.

— **Szíves figyelmébe ajánljuk** a n. é. közön-ségnek, hogy Erdélyi János fogtechnikus műter-mét a »Rózsa« melletti Széplaky-féle házba helyezte át, s újonnan megnagyobbítva s a legu-jabb műszerekkel rendezte be. Közönségünk azon tagjai, kik rá vannak utalva, hogy fogtechnikus-hoz folyamodjanak, Erdélyi igyekezete által meg-vannak kímélve a fővárosba utazástól.

— **A helybeli kisdedővő intézet** f. hó 17-én a Széchenyi-kertben nyári mulatságot rendez.

— **Értesítés és meghívás.** A rimaszombati közs. el. és polgári leányiskolák növendékeinek évről vizsgáik a f. 1893—4. isk. évben a kö-vetkező sorrendben tartatnak meg: Elemi le-ányiskola vizsgája: Junius 10-én d. e. az I. II. oszt., d. u. a III. IV. oszt. ev. ref. növendékek vallásvizsgája saját templomukban. 15-én d. e. 10 órakor az I—IV. o. r. kath. növ. vallásvizs-gája a polg. leányiskola helyiségében; 17-én d. e. az I—IV o. ág. evang. növ. vallásvizsgája saját templomukban; 18-án d. e. 10 órakor az I—IV. oszt. izr. növendékek vizsgája a polgári leányisk. helyiségében; 19-én d. u. 4 órakor a III. IV. oszt. torna vizsgája; 25-én d. e. 8 óra-kor az I-ső, d. u. 2 órakor a II-ik, 26-án d. e. 8 órakor a III-ik, d. u. 2 órakor a IV-ok oszt. vizsgája a közs. fiúiskola helyiségében. — Pol-gári leányiskola vizsgája: Jun. 10-én d. u. az I—IV. o. ev. ref. növ. vallásvizsgája saját tem-plomukban; 15-én d. e. 11 órakor az I—IV. o. rom. kath. növ. vallásvizsgája a polg. leány-iskolában; 17-én d. e. 11 órakor az I—IV. o. ág. ev. növ. vall. vizsg. saját templomukban; 18-án d. e. 10 órakor az I—IV o. izr. növ. v. vizsgája a polg. leányiskolában; 19-én d. u. 3 órakor az I—IV. o. növ. francia s ének vizs-gája a polg. leányiskolában; 20-án d. e. 8 órá-tól az I. p. o., d. u. 2 órától a II. p. o., 21-én d. e. 8 órától a III. p. o., 22-én d. e. 8 órától a IV p. o. vizsgája a polg. isk. helyiségében. 21-én este a záró-ünnepély helyett rendezendő színi-előadás megtartása, a »Három Rózsa« nagytermében. 25-én d. e. 10 órakor az évi bizonyítványok kiosztása. 27-én s 28-án ma-gánvizsgálatok. — Az évről vizsgákra a t. szülőket s a n. é. közönséget tisztelettel meg-hívja az igazgatóság.

— **Az ezredéves kiállítás rimaszombati helyi bizottsága** Bornemisza László alispán elnökléte alatt f. hó 2-án ülést tartott, melyen a végre-hajtó bizottság elnökévé Szabó György polgár-mester, tagjaivá pedig Molnár József, Nagy Fe-rencz, Groó Vilmos és Törkely József választat-tak meg.

— **A rimaszombati községi elemi fiúiskola** vizsgái f. hó 18-án kezdődnek s 22-én érik végüket.

— **Meghívó.** A »Gömörmegyei ált. tanító-egyesület« központi választmánya f. évi junius hó 13-án d. u. 1 órakor Dobsinán ülést tart, melyre a választmány t. tagjai ezennel meg-hívatnak. Az ülés tárgyai: 1. A multi választ-mányi ülés jegyzőkönyvének fölolvásás és je-lentés — ennek kapcsán s a választmány működéséről. 2. Főjegyzői jelentés. 3. Pénztár-noki jelentés. 4. A közgyűlés ügye (megtartá-sának ideje, helye és programja). 5. A nép-oktatás az ezredéves kiállításon. 6. A tanítói törvény revíziója. 7. A borsodmegyei tan. egy-let leirata eg. esületi hivatalos közlöny alapítása tárgyában és ennek kapcsán a Tanítók Orsz. Bizottsága felhívása. 8. Folyó ügyek és esetle-ges indítványok. Dobsinán, 1894. junius 6-án

— **A rimaszombati alsófoku ipariskola** nyil-vános vizsgája tanonczmunkakiállítással ma dél-után 2 órától 5-ig a községi elemi fiúiskola tan-termeiben tartatik.

— **Az a szerencsés Kóbi,** ki a 34 frtra tar-tétt szőnyeget 15 frtért adta el s így is 7 frtot nyert tisztán, legújabbán takarókkal csinált jó vásárt. Természetesen ez is finom volt s első minőségű s így természetesen volt az is, hogy da-rabját 7 frtba számította. Az az ur azonban, ki azt a nevezetes szőnyeget 15 frtra akudta le, a

takarónak parjéért csak 6 frtot ígért. Kóbi meg-botránkozva utasította el ezt a ránézve lealzó alkut, hanem mivel éppen »esomajga volt a pös-tán« egy másik vevőnek oda adta 6 frt 10 krt. Az adásvételi ügylet lebonyolítása után Kóbi ör-vendező, a vevő pedig szomoró arccal távozott a színhelyről. Kilitás van rá, hogy a megvásá-rolt egy pár takaró 4 frt kikülsítési ár mellett legközelebb önkéntes árverés alá kerül.

— **A bánrévei pokolgépek.** A vizsgálat so-rán letartóztatták Bruckner Ferencz gépész, mert a vasuti raktárnok a pokolgépek feladóját ismerte fel benne. Mint most Miskolczról jelen-tik: Bruckner aratlan. A kihallgatás folyamán a bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy az eddigi bizonyítékok még nem vezetnek a valódi bűnös nyomára. Bruckner Ferenczet, a Licht-scheinéknél alkalmazva volt gépészt tehát nyolcz napi vizsgálati fogság után szabadon bocsátották.

Nyilttér.*)

Nyilatkozat.

Glücksthal Mór tornaljai kereskedő egy üzeleti körzvényt bocsátott ki a legközelebbi hetekben, a melyben a nagyközönség tudomására kívánja hozni, hogy Pelsőczön tornaljai üzletével kapcsolatos kézmű-, divat-, cipő- és divatúru főkraktári fog nyitni. Minden kereskedőnek jogában áll üzleti tudósításokat közzé tenni. De Glücksthal Mór ur azoly arrogantiával a jogos tér oly áthágásával, a tilos ajánlatos oly eszközeivel teszi, hogy kénytelen vagyok a leghatározottabb tiltakozásomat a nyilvánosság előtt megtenni Glücksthal Mór ur üzleti körzvényei ellen, a melyekben a nevezett ur oly valót-laságokkal kérkedik, hogy solid üzleti érdekellet bíró kereskedőnek arczába kell, hogy szökellen a szégyendir. Azt állítja nevezett Glücksthal Mór ur körzvé-nyeihez, hogy az üzletnyitására az indítja, miszerint Pelsőcz és vidéke hiányt szenved egy kizárólag a mai kornak megfelelően berendezett divatúru üzletben.

Ezen kijelentés nemcsak a szigorú igazság, a ko-moly tények frivol meghazudtolása, hanem egyúttal oly kijelentés a pelsőczyi tényekkel szemben, a mely mint más kor skedd üzleti tekintélyének és ezzel üzleti hite-lének megsértését is magában foglalván, a büntető igaz-ságszolgáltatás által is üldözhető.

Mindenki ösmeri Pelsőcz széles vidékén, hogy 18 éve már a legjobb hírnék, legkedvezőbb forgalomnak örvendő s vevőimnek a mai kornak megfelelő, igényeit teljesen kielégítő divatúru üzletem is van, mindenki tudja, hogy Pelsőczön soha egy pillanatra szükségét senki sem érezte egy modern divatúru üzletnek mindenki tudja, hogy rajtam kívül a divatúru szakmában egy másik ke-reskedő már 20 éve buzdólkodik s hogy ily körülmények közt ha tekintélyes üzleti rennomék mellett egy fiók üzletet nyit Glücksthal Mór ur, az ellen nincs kifogásunk, de a leghatározottabban tiltakozunk újból is, hogy azt oly módon tehesse, hogy becsületes, solid, komoly mun-kával bizalmat kerdevelt üzletünkét kicsinyítse.

A fenti kérdést tetézni kívánja Glücksthal Mór ur azzal is, hogy több oldalú felszólításra fűszerüzletet is nyit. Glücksthal Mór ur bizonyá a zavarba jönne, ha a felszólított nyilatkozatát közölnie kellene.

Egyebekben nagyon kevés gondot okoz nekünk Glücksthal Mór ur vállalata, mert hasonló styben kez-dődött több fióküzletének, mint Rozsnyón 2 üzletének sorát, a gyors megszűnését mindenki ösmeri széles e vidéken.

Üzletünk multja, a nagyközönségnek irányunkban tanusított megítélés bizalma, a sok oldalú szives tá-mogatás pedig az iránt is megnyugtató ad, hogy az igen tisztelt nagyközönség Glücksthal Mór ur nagyhangu kijelentésének nem ül fel s bizalmával ezentul is ki fog tűntetni.

Kelt Pelsőczön, 1894. junius hó 6-án.

Pártos Miksa.

A lapfőlapadonos megbízottja és felelős szerkesztő:

SZELESS ÖDÖN.

Segéd-szerkesztő: CSERNAY DÁNIEL.

1176 — 1894 sz.

Pályázati hirdetés.

Dr. Hampel József lemondása folytán a rimaszécsi közegészségügyi körben szervezett kórorvosi állás meg ürlvén, annak választás utján leendő betöltése végett pályázat nyitattik.

A választás határidejéül folyó 1894. évi junius 13. napjának d. e. 10 óráját a kör székhelyére Rimaszécsre a midőn kitűzőm felhívom a pályázókat, miként emez állásra pályázati kérvény-eket az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §. illetve az 1883. évi I. t.-cz. 9 §. I. és az 1876. évi XIV. t.-cz. 143. §-ának megfelelőleg el-zereletlen hivatalomhoz f. évi junius hó 9. napjáig bezárólag adják be, mert a későbbben érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

A kórorvos fizetése a körbe osztott közsé-gektől 2500 (kétezer ötszáz) korona mely évneg-yedi előleges részletekben fizetetik, mellék járuléka élvezetére a kórorvos igényt nem tarthat.

A körhöz Martonfalva, Czakó, Iványi, Ri-maszécs, Zádorháza, Susa, Jéne, Harmacs, Csiz, Radnót, Zsíp, Dulháza, Ujfalu, Dobóca, Hanva Uraj és Lénártfalva községek tartoznak.

Feled, 1894. május 10.

Dráskóczy László.
főszolgabíró.

*) Az e rovatban közöltékért nem vállal fele-lőséget a Szerk.

Bérbeadási hirdetés.

Kerekgede község vadászterületének 6 évre nyilvános árverésen leendő bérbeadására határidőül 1894. évi június hó 21-ik napja d. e. 9 órája a kerekgedei bíró házához kitűzetik, melyre a bérleti szándékozók meghivatnak.

A bérleti feltételek alólírott körjegyző hivatalában megtudhatók.

Várgede, 1894. május 27.

Győry Frigyes,
várgedei körjegyző.

Üzlethelyiség változtatás

Alólírott tisztelettel hozom a n. é. közönség becses tudomására, hogy évek óta fennálló **porcellán-, lámpa-, üveg-, tükör- és képkeret-kereskedésemet**

Főtéren, a cukrárszda melletti szöglet-bolthelyiségbe helyeztem át s újonnan berendeztem. Kérem az eddig tapasztalt pártfogást új üzlethelyiségemre is kiterjeszteni.

Teljes tisztelettel

HAAS SALAMON,
Rimaszombatban.

2044.—1894. szám.

Pályázati hirdetés.

Gömörmegye rimaszombati járásába kebelezett Tamásfala, Alsó-Pokorágy, Felső-Pokorágy, Cserencsény és Zeherje kisközségekből alakított és Tamásfala székhellyel rendszerezett körjegyzői csoportban a körjegyzői állás elhalálozás folytán üredésbe jövé, annak választás útján leendő betöltésére az 1886. évi XXII t. cz. 83-ik §-a alapján pályázatot nyitok. Felhívom ennek folytán a pályázni óhajtókat, miszerint az 1883. évi 1-ső t. czikk 6-ik §-ának megfelelőleg felszerelt kérvényeiket — eddigi működésüket feltüntető bizonyítványaik kíséretében 1894. évi június hó 23-ig bezárolag hozzá benyujtsák, — mert a később beérkező pályázatokat — figyelembe nem veszem.

Választás helyéül és idejéül Tamásfala község-házát és 1894. évi június hó 28-án d. e. 10 óráját tűzöm ki.

Ezen jegyzői állással következő javadalmasok vannak összekötve:

1. Kézpénzfizetés 500 frt.
2. Irodai átalány 10 frt.
3. A körön belül utazási átalány 10 frt.
4. Természetbeni lakás hozzátartozó belsőséggel.
5. 1 és fél hold szántó föld hasznélvezete.
6. 8 méter tűzifa hasznélvezete.
7. Magánmunkálatok után a szabályrendeletileg megállapított munkadíj.

Nyustya 1894. június hó.

Kubinyi,
főszolgabíró.

A tornallyai járás főszolgabírájától.

1265.—1894. szám.

Árverési hirdetés.

Gömör-Kishont t. e. vármegye tornallyai járásában fekvő Málé község volt urbéreseinek tulajdonát képező s a hatóságilag jóváhagyott üzemterv alapján készült vázlatrajz b-vel jelölt osztagán lévő összes fáknak s az egész erdő területen elszórtan álló vén hagyás-fáknak — és pedig szakértői becslés szerint mintegy 360 m³ 100—120 éves tölgy hagyásfa, és 780 m³ 40—45 éves 06 részben tölgy és 04 részben erdei fenyőfa eladása 40 drb kivételével a földmivelségi magyar kir. minisztériumnak 3549.—1894. 1—3. számú rendeletével, illetve a vármegyei közíg. bizottság erdészeti albizottságának a f. évi 143—erd. számú határozatával engedélyeztetett.

Midőn e végből a nyilvános árverést a f. évi augusztus hó 7-ik napjának d. e. 9 órájára Málé községébe a község-házához kitűzöm, az árverési feltételeket az alábbiakban közlöm a venni szándékozókak.

1. A becs-, illetve kikiáltási ár 5430 frt, azaz ötezernegyszázharmincz o. é. frtban állapittatik meg.

2. Az árverezni szándékozók az árverés megkezdése előtt fenti összeg 10 százalékát tartoznak bánatpénzül letenni.

3. A letarolás a folyó év őszén s illetve az 1894—95-ik év telén teljesen befejezendő.

4. A kivágott fa az erdőterületről 1895. évi márczius hó végéig — feltétlenül elszállítandó.

5. A fa vágatás és fuvarozás által esetleg megrongálható határjelek azonnal kijavítandók.

6. A vételár fele része az árverés befejezte után azonnal, a másik fele része a letarolás megtörténte, illetve a kifuvározás megkezdése előtt lesz alólírott kezeihez lefizetendő.

7. Az erdőben meghagyandó 40 drb makkfát előzetesen a hatósági erdész fogja kijelölni. Tornallya, 1894. május hó 30.

Szontagh Zoltán,
főszolgabíró.

Hirdetés.

A ratkói közbirtokossági malmok és pedig:

1. A városban lévő malom két köre, egy kender- és egy kásátörővel, istállóval, 10¹⁶-od része;

2. alsó malom két köre, egy kender- és egy kásátörővel, istállóval és két kerttel — 75⁹⁶-od része. Ratkó község közházánál folyó évi június hó 14-én d. e. 9 órakor nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőknek örök áron eladatnak.

Árverelni kívánók a városban lévő malom 1600 frt és az alsó malom 1000 frt kikiáltási árának 10 százalékát bánatpénzül az árverés megkezdésekor készpénzben letenni tartoznak. Irásbeli zárt ajánlatok is elfogadtnak.

Árverési feltételek alólírottán megtekinthetők.

Ratkón, 1894. évi június hó 1-én.

Faluba András,
városi főbíró.

Ügyfeleim és a jogkereső közönséggel tisztelettel tudatom, hogy

ügyvédi irodám

● **Andrássy-ut 3-ik szám alatti** ●

(kir. törvényszék mellett)

házaiba tettem át.

Rimaszombat, 1894. május 23.

Institórisz Endre,
ügyvéd.

A raktár túlbalmozottsága miatt**ENGEL ADOLF**

RŐFŐS ÉS DIVATÁRU KERESKEDÉSÉBEN, RIMASZOMBATBAN,
főtéren, saját házában,

a raktár túlbalmozottsága miatt a mult évről felmaradt **francia batistek, atlasz-szatenek, mosó toillek,** ugyszintén **maradék szövetek** és **darab-árúk**

mélyen leszállított áron elárusittatnak.

A mélyen tisztelt hölgyközönség felkéreltik a kedvező alkalom felhasználására, s szükségletének **olcsó áron** való beszerzésére.

A n. é. közönség előzékeny kiszolgálásban részesül.

kedvező alkalom!

mélyen leszállított árak!

Birtokeladás.

Gömörvármegyében, a rimaszécsi vasúti állomáshoz félórányira

1. **Susa** község határában szántó föld-, rét- és erdőből álló tagosított birtok 573 hold.
2. **Csobánka** pusztán föld, rét, kerülő-lak 35 hold.
3. **Harmacz** község határában rét egy tagban 78 hold.

Összesen 686 hold

épületekkel, marhával és teljes gazdasági felszereléssel, — csetleg a folyó évi összes terméssel is — szabadkézből eladó.

Értekezni lehet **Bronts István** tulajdonossal

== **Rimaszombatban.** ==

OCCASSIO!

Van szerencsém a n. é. közönségnek teljes tisztelettel becses tudomására juttatni, hogy az **Idény előhaladottsága miatt a nyári divat-árúkat**

mélyen leszállított áron

árusítom el. Az előnyös alkalom felhasználását midőnb figyelmebe ajánlom, különösen a következő cikkekkel óhajtom olcsón eladni, u. m.: **perkálok, atlasz-szatenok,** mindenféle **maradék-szövetek, női, férfi és flukalapok, blouzok, ruhácekák, napernyők** stb stb. Különös figyelembe ajánlom **czipó-raktáramat.**

Teljes tisztelettel **Reisz József** Rimaszombatban.

OCCASSIO!